

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Det koster megen kamp og striid

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Det koster megen kamp og striid", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953, 1951-56, s. 199*. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02valshoot-workid101146/facsimile.pdf> (tilgået 12. juni 2021)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

Nr. 201.

Det koster megen kamp og striid,
 Naar man i grunden vil en christen blive,
 For kjødet er det som den dyre liid,
 I Christi død sig stedse hen at give,
 Og har man een og anden kamp forbi,
 Der følger ti, der følger ti.

2. Paa slanger har man her at gaae,
 Der giver os saa mangen sting i hælen,
 Da vil der meget nøye passes paa,
 404 At giften sig ey trænger ind i sielen,
 Forfarenhed om denne siele-pest
 Kand tale best .:

Nr. 201. *1877*. Pantoppidans salmebog har et vers 2, som hverken findes hos Freylinghausens, Schraders eller Brorsons; se tillæg. 2, 2: mangen] mange *J⁶⁷*.

Nr. 201. *Oversettelse*. Es kostet viel ein christ zu seyn, C. F. Richter, Schr. s. 1086. Denne og den følgende salme er af Richters digtet som paralleler med modsat forløb. De har samme versmåle og samme versantal. Begyndelsesverset er i begge ganske ens, hvad formen angår, i den ene: Es kostet viel ein christ zu seyn. Und nach dem sinn des reinen geistes leben; denn der natur geht es gar sauer ein. Sich innerdar in Christi tod zu geben. Und ist hier gleich ein kampf wohl ausgerichtet, Das machts noch nicht; i den anden: Es ist nicht schwer ein christ zu seyn. Und nach dem sinn des reinen geistes leben: Zwar der natur geht es gar sauer ein. Sich innerdar in Christi tod zu geben; Doch führt die gnade selbst zu aller zeit Den schwerer streit. Altså meningen modsat, noget lignende gælder slutningsverset, der i den ene begynder: Auf, auf, mein geist! erntüde nicht. Dich durch die macht der finsternis zu reissen. i den anden: Auf, auf, mein geist! was sämest du? Dich deinem GOTT ganz kündlich zu ergeben? Det er to sider af kristendommen, tilsmældende i modstrid med hinanden, som her er stillet op uden afkortning i hver sin salme. Hos Brorson er konformiteten bevaret; men modsætningen er bleven mindre skarp. Dette beror vistnok på, at Brorson ud fra sin livserfaring ikke har kunnet anerkende begyndelsesversetningen i den anden salme: Es ist nicht schwer ein christ zu seyn, og i stedet for har skrevet: *Det koster ey for megen striid En himmel-sindlet christen siel at blive*. Modsetningen er derved fra: »det koster meget — det er ikke svært», bragt ned til: »megen striid — ikke for megen». De to salmer er behandlet af Harald Vilstrup i Dansk Kirkesangs Aarskrift, 1945-46, s. 7-21. — Her i nr. 201 skildrer v. 1-2 den kamp, som det koster; v. 3 viser som optæntning hen til himlens herlighed, der er kampens mål, og v. 4-7 advarer mod helligheden, hvorefter v. 8 tilskynder til udholdenhed. — 1, 2: i grunden] til bunds. — 1, 3: kjødet] den sydlige natur; den dyre liid] dyetid som udtryk for noget, man venter sig under, jfr. gammeldags udtryk som at se ud som den dyre tid o; se dhrig eller bedruvet ud. — 1, 4: Det tænkes på den delagtighed i Kristi død, som betyder af døen fra kødet og verden, Rom. 6, 10-11; Gal. 5, 24; 6, 14; Kol. 2, 20. — 2, 1-2: jfr. 1. Mos. 3, 15; sting] stik. — 2, 3: forfarenhed] erfaring.

3. Dog er det vel den møye værd,
Naar man den fryd og herlighed besinder,
Som den, der ret har lært at kæmpe her,
Til sejer-krands for lammets throne finder,
Det er vel svart, men naaden gjør det let,
Forstaaer det ret ;:

4. Man skal som barn og arving staae,
Som solen blank og deylig i det høye,
Ja solens glands kun lidt vil forstaae
Mod straalene, der gaar af siefens øye,
GUDs deylighed er brudens egen glands
Og brudekrands ;:

5. Da barnet seer sin fader pan,
I saadan syn ham selv med lyst befinder,
Det bliver fuldt af livets klare aae,
Som til een aand ham da med GUD forbynder.
O hvem forstaaer hvad da i aanden skeer,
Før man det seer ;:

6. Da faaer man wiisdom selv til deel,
Hvo hende har med lydighed fornøyet,
Hun kroner ham med perle og juveel,
Og bliver ham som brud ved siden føyet,
Da er den ting, som før forborgen var,
Os himmelklar ;:

7. Hvad GUDs hånd har, det har man og,
Der staaer GUDs himmel os til brug og pleye, 405

1, 4: gaar] gaar I. 5, 2: syn] sian II. 5, 5: livets] Livens I.

3, 2: besinder] betænker. — 3, 4: 1. Pet. 5, 4; Joh. Ab. 2, 10; 22, 3. — 3, 5: svart] svært; naaden] Guds nådevirkning i sjelen eller den nåde, som ligger i, og saligheden venter, sådan som det skildres i de efterfølgende vers. — 3, 6: forstaaer] forstaaer. — 4, 1: Rom. 8, 10; Gal. 4, 7. — 4, 2: blenk] lys. — 4, 6: Billede] af sjelen som bruden er bragt ind af Brorson, der vel ikke har tænkt på, at i 6, 4 er visdommen den frelste sjels brud. — 4, 5: Guds deylighed] som afspejler sig hos bruden. — 5, 2: befinder] føler, oplever. — 5, 3: det] barnet; livets klare aae] Joh. Ab. 22, 1, jfr. Joh. 7, 37-39. — 5, 6 viser påvirkning af Ordsp. 8 og Visd. 7-8, hvor visdommen er personificeret; Visd. 8, 2: visdommen som brud. — 6, 2: hvo] hører til man 1 l. 1. — 7, 2: pleye] vedrørelse, jfr. nr. 254, 8, 3; 47, 3, 8.

Hvor yndeligt og lifligt er det dog,
 At have JESUM selv til arv og eye,
 Og vidre kand jo ingen ønsker gaac,
 End GUD at faae ;:

8. Op, op min siel bliv ikke træt,
 Al mørkheds vold og magt at giennembyrde!
 Hvad klager du, din evne er saa slet,
 Betænk din kraft, som GUD dig lader byde,
 Betænk, at slippe ind ad himlens dør,
 Hvor got det gjør ;:

Nr. 202.

Det koster ey for megen striid,
 En himmel-sindet christen siel at blive;
 Thi er vort kjød skjønt ikke mildt og blid,
 Naar hun i Christi dødt sig hen skal give,
 Saa giver GUD den Gud-hengivne aand
 Dog overhaand,
 Dog overhaand.

2. Gjør som et barn, og leg dig ned
 I JESU skjød og hertens hulde arme,
 Hand skal dig som et barn med kierlighed
 I sine vunders lye snart giennemvarme,
 Mon det er svart, naar man er ham saa nær,
 At faae ham kier? ;:

Nr. 202. *Lf. 7.*

8, 3: *hvad*] hvorior. — 8, 4: Lk. 24, 49; Ef. 1, 19; bjd] llybde.
 Nr. 202. Oversættelse. Es ist nicht schwer ein Christ zu seyn, C. F. Richter, Schr. s. 1070. Se under nr. 201. Salmen er hos Brorson i højere grad end hos Richter lieven en Jesus-salme; bortset fra omtalen af Kristi død i 1, 4 og måske et vers (hø) i 2, 3 er det Paderen, Richter taler om, medens Jesus hos Brorson har en betydningfuld plads i 2, 2; 5, 4; 8, 4. — 1, 1-2: Originalens begyndelseslinje svarer usædvanlig bedre til salmens indhold end disse to linier; for salmen går vers for vers ud på at skildre gudstorbildet som noget simpelt og let: en tillidsfuld overgivelse til Gud, som i sin nåde bringer alt det svære i orden. — 1, 3: *hø*] Begrundelsen må være tænkt sådan: Den striid, det koster, er ikke for dyr en pris; Gud sørger nemlig for, at sejren trods alt Elver næt; skjønt] end. — 1, 4: se under nr. 201, 1, 4. — V. 2: Hr. Mk. 10, 13-16. — 2, 1: *leg*] læg. — 2, 2: *huldrø*] kærlige, milde. — 2, 4: i sine vunders lye] under personlige, og syndsfortædelsen.